

Η αληθινή ιστορία του πραγματικού Σκρουτζ

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Φωτο:pvangels.com

Ο Κάρολος Ντίκενς, ο σημαντικότερος Βρετανός συγγραφέας της Βικτωριανής εποχής μέσα από τα βιβλία του δημιούργησε χαρακτήρες που άντεξαν στον χρόνο.

Ένας από αυτούς είναι ο Εμπενίζερ Σκρουτζ, ο τσιγκούνης και γεροξεκούτης πλούσιος που στα τελευταία χρόνια της ζωής του άφησε το Πνεύμα των Χριστουγέννων να τον συνεπάρει και να μάθει έννοιες όπως συμπόνια και γενναιοδωρία.

Τον 17ο αιώνα έζησε ένας άνθρωπος που έμοιαζε αρκετά με τον χαρακτήρα του Ντίκενς και πολλοί αναγνώστες του βιβλίου υποστήριξαν ότι ο Κάρολος Ντίκενς δανείστηκε τα χαρακτηριστικά του Σκρουτζ, από τον υπαρκτό Τζον Μέγκοτ.

Ορφανός από μικρός

Ο Τζον Μέγκοτ γεννήθηκε τον Απρίλη του 1714 στην Αγγλία.

Ο πατέρας του Τζον ήταν ξακουστός ζυθοποιός και η μητέρα του καταγόταν από οικογένεια πολιτικών .

Στα τέσσερά του, ο Τζον έχασε τον πατέρα του και λίγο αργότερα πέθανε και η μητέρα του.

Μπορεί ο Τζον να ορφάνεψε από πολύ μικρή ηλικία, αλλά η περιουσία που του

άφησαν ήταν αρκετή για να ζήσει πλουσιοπάροχα.

Ο Τζον φοίτησε ως εσωτερικός σε ιδιωτικό σχολείο, το Westminster School, έμεινε για έναν ολόκληρο χρόνο στην Ελβετία, ενώ μέχρι τα τριάντα του ζούσε με όλες τις ανέσεις, σύχναζε στα καλύτερα σαλόνια του Λονδίνου, ντυνόταν με τα ακριβότερα υφάσματα και δεν φοβόταν να χάσει χιλιάδες λίρες σε χαρτοπαιξίες.

Επιπλέον, δάνειζε πάντα μεγάλα ποσά σε φίλους του, χωρίς ποτέ να τα πάρει πίσω, αρκεί κάποιος να τα επέστρεφε εθελοντικά!

Η μεταστροφή του νεαρού

Κανείς δεν πίστευε πως ο Μέγκοτ, περνώντας την τέταρτη δεκαετία της ζωής του θα ακολουθούσε τα χνάρια της μητέρας και του θείου του.

Όταν πέθανε η μητέρα του, είχε καταφέρει να δημιουργήσει περιουσία αξίας 100 χιλιάδων λιρών χωρίς να σπαταλήσει ούτε μια λίρα κατά τη διάρκεια της ζωής της.

Αρνιόταν να πληρώσει για να θρέψει την οικογένεια της και πέθανε εξαιτίας της κακής διατροφής.

Ο θείος του Τζον, ο Χάρβεϊ, είχε το ίδιο σκεπτικό.

Άφησε τη μεγάλη ακίνητη περιουσία του να ρημάξει, ντυνόταν με ρούχα πεθαμένων συγγενών και τρεφόταν μόνο με ότι έπιανε στο κυνήγι.

Καθώς ο Χάρβεϊ ήταν ανύπαντρος και δεν είχε παιδιά, ο Τζον τον επισκεπτόταν με σκοπό να κληρονομήσει την περιουσία του.

Μάλιστα, άλλαξε το επώνυμο του από Μέγκοτ σε Ελβς, που ήταν το επώνυμο του θείου του για να του αποδείξει ότι το όνομά του θα συνέχιζε να υπάρχει και μετά το θάνατό του.

Το 1763, ο Χάρβεϊ πέθανε και ο Τζον κληρονόμησε 350.000 λίρες.

Μαζί με τα χρήματα όμως, φαίνεται ότι καθώς μεγάλωνε κληρονόμησε και κάποιες συνήθειες του θείου του.

Αν και όταν ήταν νέος λάτρευε τις πολυτέλειες, στην ώριμη ηλικία δεν σπαταλούσε πλέον τίποτα για τον εαυτό του.

Προτιμούσε το «κέρασμα». Συνέχισε πάντως να δανείζει πολλά χρήματα και να στοιχηματίζει ακόμη περισσότερα σε τυχερά παιχνίδια.

Παρόλα αυτά, άφησε τα ακίνητα του που είχαν ξεπεράσει τα 100 στην απόλυτη παρακμή, ντυνόταν σαν ζητιάνος και δεν χρησιμοποιούσε μεταφορικό μέσο.

Στη διάθεση του είχε μόνο ένα άλογο που το χρησιμοποιούσε μόνο όταν έβρεχε και το έδαφος ήταν μαλακό, ώστε να μην χρειαστεί να το πεταλώσει.

Δεν παντρεύτηκε, καθώς ένας γάμος κόστιζε πάρα πολύ, αλλά απέκτησε δύο νόθους γιους και αρνήθηκε να πληρώσει για την εκπαίδευσή τους.

Ο φτωχότερος πολιτικός

Το 1774, ο Ελβς εκλέχθηκε στο Βρετανικό Κοινοβούλιο, αλλά αρνήθηκε όλα τα κοινοβουλευτικά προνόμια και την χρηματοδότηση για την καθιερωμένη καμπάνια των πολιτικών.

Τα μόνα χρήματα που ξόδευε ήταν για το μεσημεριανό του.

Τα 12 χρόνια που έμεινε στο αξίωμα, κυκλοφορούσε σχεδόν ρακένδυτος και έτρωγε πάρα πολύ λιτά.

Από την πολιτική αποσύρθηκε, καθώς δεν ήθελε να δώσει ούτε μια λίρα στην εκστρατεία για επανεκλογή.

Συνέχισε να δίνει χρήματα σε αυτούς που του ζητούσαν και υπολογίζεται ότι μέχρι το 1786 είχε δανείσει πάνω από 150 χιλιάδες λίρες.

Η περιουσία του ξεπερνούσε το 1 εκατομμύριο λίρες, αλλά πέθανε ως ο φτωχότερος άνθρωπος.

Προς το τέλος της ζωής του, ο χρόνιος υποσιτισμός και οι βασανιστικές δοκιμασίες που ο Ελβς επέβαλλε στον εαυτό του, κλόνισαν την ψυχική του υγεία.

Υπήρχαν φορές που αγόραζε ολόκληρο γουρούνι και το έτρωγε για μέρες. Επειδή δεν υπήρχαν ακόμη τότε τα ψυγεία με τον πάγο, ο Ελβς μπορούσε να φάει ακόμη και χαλασμένο κρέας προκειμένου να μη δώσει λεφτά για φρέσκο κρέας ή λαχανικά.

Έφτασε στο εξωφρενικό σημείο να τρέφεται από πεθαμένα πουλιά που άρπαζε από πεινασμένους αρουραίους.

Η συνολική του περιουσία άγγιζε το 1 εκατομμύριο λίρες, αλλά ο ίδιος μάζευε ένα

ένα τα νομίσματα, τα τύλιγε σε χαρτοπετσέτες και τα έκρυβε σε κάθε γωνιά του σπιτιού του. Τα βράδια έμενε ξύπνιος προσπαθώντας να θυμηθεί πού τα είχε κρύψει, ενώ παράλληλα φώναζε σε ανύπαρκτους ληστές ότι κανείς « δεν θα κλέψει την περιουσία του και θα κρατήσει τα λεφτά του».

Τον Νοέμβριο του 1789, ο Ελβ αρρώστησε βαριά και έπειτα από οκτώ μέρες πέθανε.

Έγραψε στους γιους του ένα γράμμα «πιστεύοντας πως τους άφησε αυτό που ήθελαν». Κληρονόμησε στον καθένα 500 χιλιάδες λίρες.

Πηγή:[news247](https://www.news247.gr)